U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupena Mgr. et Mgr. Simonou Pavlicovou, advokátkou se sídlem 8. pěšího pluku 2380, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2017, č. j. MUFO 26116/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2018, č. j. 22 A 180/2017 - 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který jí bude zaplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně Mgr. et Mgr. Simony Pavlicové, advokátky se sídlem 8. pěšího pluku 2380, Frýdek-Místek, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jehož výrokem I. bylo k žalobě stěžovatelky rozhodnuto, že se zrušuje rozhodnutí žalovaného specifikované v záhlaví a vrací se mu věc k dalšímu řízení, výrokem II. byla žalovanému uložena povinnost zaplatit stěžovatelce na náhradě nákladů řízení částku 3 028 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

[2] Stěžovatelka se v kasační stížnosti výslovně domáhá zrušení obou výroků napadeného rozsudku. V případě výroku I. nesouhlasí s důvody, pro které krajský soud ke zrušení rozhodnutí žalovaného přistoupil, respektive má za to, že důvodů pro zrušení tohoto rozhodnutí bylo více. V žalobě uplatnila dva na sobě nezávislé důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí, krajský soud však přisvědčil jen jednomu z nich, s čímž nesouhlasí. Ve vztahu k výroku II. namítá, že krajský soud nesprávně určil výši nákladů, jež jí má žalovaný nahradit.

[3] Nejvyšší správní soud předně zvažoval, zda kasační stížnost stěžovatelky je přípustná. Podle § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), [k]*asační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z*

něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak. Kdy není kasační stížnost přípustná, upravuje § 104 téhož zákona. Podle jeho odst. 2 je nepřípustná kasační stížnost, *která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu.*

[4] Nejvyšší správní soud konstantně vychází z toho, že kasační stížností směřující jen proti důvodům rozhodnutí a tedy kasační stížností nepřípustnou je taková kasační stížnost, kterou stěžovatel nebrojí proti výroku napadeného rozhodnutí krajského soudu, ale jen proti důvodům, které ho k takovému rozhodnutí vedly. Jinými slovy, stěžovatel se kasační stížností musí domáhat toho, aby byl výrok napadeného rozhodnutí ve věci samé jiný (srovnej zejména rozsudek rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 – 41, publ. pod č. 3321/2016 Sb. NSS). Výrok týkající se náhrady nákladů řízení pak lze přípustně napadnout pouze tehdy, podal-li stěžovatel přípustnou kasační stížnost směřující do výroku ve věci samé.

[5] Stěžovatelka v nynější věci formálně napadla oba výroky krajského soudu. Ve vztahu k výroku I., který se týká věci samé, se však nedomáhá jiného rozhodnutí (jiného výroku) krajského soudu. Nesouhlasí pouze s důvody, pro které krajský soud její žalobě vyhověl, respektive má za to, že důvodů pro zrušení rozhodnutí bylo více. Jak plyne z výše uvedeného, taková kasační stížnost není přípustná. V návaznosti na to, že stěžovatelka nemůže přípustně napadnout výrok napadeného rozsudku týkající se věci samé, její kasační stížnost pak není přípustná ani v části, která se týká výroku o náhradě nákladů řízení mezi účastníky.

[6] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 a § 104 odst. 2 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Nejvyšší správní soud dále rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku stěžovatelce, neboť její návrh na zahájení řízení (kasační stížnost) byla odmítnut před prvním jednáním ve věci (§ 10 odst. 3, věta třetí, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Lhůta k vrácení soudního poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 téhož zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu